

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι η εφαρμογή στον αναιρεσείοντα του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, από το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και από την Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, οδηγεί σε αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση.

(¹) Απόφαση της 19ης Μαρτίου 2018 του Γραφείου Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων με την οποία αφαιρέθηκαν από τον αναιρεσείοντα το επίδομα αποδημίας και το δικαίωμα επιστροφής των εξόδων ταξιδιού του από 1ης Δεκεμβρίου 2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 22 Δεκεμβρίου 2020 — Avis Autovermietung Gesellschaft mbH κατά Verein für Konsumenteninformation

(Υπόθεση C-701/20)

(2021/C 98/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγομένη και αναιρεσείουσα: Avis Autovermietung Gesellschaft mbH

Ενάγουσα και αναιρεσίβλητη: Verein für Konsumenteninformation

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται οι διατάξεις του κεφαλαίου VIII, ειδικότερα του άρθρου 80, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 84, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (¹) (στο εξής: ΓΚΠΔ), σε εθνικές διατάξεις οι οποίες, πέραν των εξουσιών παρεμβάσεως των αρχών που είναι αρμόδιες για την εποπτεία και την επιβολή της συμμορφώσεως με τον κανονισμό και πέραν των δυνατοτήτων δικαστικής προστασίας των υποκειμένων των δεδομένων, παρέχουν, αφενός, σε ανταγωνιστές και, αφετέρου, σε νομιμοποιούμενες δυνάμει του εθνικού δικαίου ενώσεις, όργανα και συλλόγους, δικαίωμα να στραφούν κατά παραβάτη μέσω αγωγής ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων λόγω παραβάσεων του ΓΚΠΔ, ανεξαρτήτως αν υφίσταται προσβολή συγκεκριμένων δικαιωμάτων ορισμένων υποκειμένων των δεδομένων και χωρίς ανάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, υπό το πρίσμα της απαγορεύσεως χρήσεως αθέμιτων εμπορικών πρακτικών ή της παραβάσεως νόμου για την προστασία των καταναλωτών ή της απαγορεύσεως χρήσεως άκρυων γενικών όρων συναλλαγών;

(¹) ΕΕ 2016, L 119, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Δεκεμβρίου 2020 η Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 15 Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση T-307/18, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-718/20 P)

(2021/C 98/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (εκπρόσωπος: Κ. Αδαμαντόπουλος, δικηγόρος, P. Billiet, advocaat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·

- να δεχθεί τα αιτήματα που προέβλεπε η αναιρεσείουσα με την προσφυγή της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/330 (1) κατά το μέτρο που αφορά την αναιρεσείουσα, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει την αντίδικο κατ' αναιρέση στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-307/18.

Επικουρικώς, η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί κάθε άλλου λόγου της προσφυγής, στο μέτρο που ο βαθμός ωριμότητας της υπόθεσης επιβάλλει κάτι τέτοιο· και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατά τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή είχε αποκαλύψει εγκαίρως στις αναιρεσείουσες τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό βάσει των οποίων επιβλήθηκαν τα μέτρα. Αν η Επιτροπή είχε τηρήσει τις υποχρεώσεις που υπείχε βάσει του άρθρου 20, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 (2) (στο εξής: βασικός κανονισμός), η αναιρεσείουσα θα είχε υποβάλει ουσιαστικές παρατηρήσεις στην Επιτροπή και εκείνη θα είχε συνακόλουθα καταλήξει σε διαπίστωση περί ντάμπινγκ υπέρ της αναιρεσείουσας. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά καθόσον έκρινε ότι η κανονική αξία της κατηγορίας των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα για γεώτρηση και εξόρυξη στην οποία ανήκουν τα προϊόντα της αναιρεσείουσας προσδιορίστηκε με αναφορά σε αριθμούς ελέγχου προϊόντος τους οποίους παρέσχε ο Ινδός παραγωγός.

Κατά τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει νομικό σφάλμα ως προς την κρίση ότι η νομιμότητα πράξεων της ΕΕ που εκδίδονται βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να εξεταστεί υπό το πρίσμα του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στον ΠΟΕ. Επικουρικώς προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει νομικό σφάλμα καθόσον δεν αναγνώρισε ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού εισάγει εξαίρεση από το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του κανονισμού αυτού η οποία μπορεί ειδικώς να εφαρμοστεί μόνον επί των εισαγωγών της Κίνας στην ΕΕ δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο d, του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ και για όσο διάστημα βρίσκονται σε ισχύ οι εν λόγω διατάξεις. Η μεταχείριση της Ινδίας από την Επιτροπή ως ανάλογη χώρα στην περίπτωση της αναιρεσείουσας ήταν εσφαλμένη τόσο κατά το δίκαιο της ΕΕ όσο και κατά το δίκαιο του ΠΟΕ. Η προσέγγιση αυτή είχε ως αποτέλεσμα να διαπιστωθεί από την Επιτροπή πολύ υψηλό περιθώριο ντάμπινγκ ως προς την αναιρεσείουσα, διαπίστωση στην οποία δεν θα κατέληγε η Επιτροπή αν είχε αντιθέτως εφαρμόσει ως προς εκείνη τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε καθόλου, στη σκέψη 154 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και, ως εκ τούτου, ούτε στις επόμενες σκέψεις της αποφάσεως αυτής, το ζήτημα της ανακρίβειας των πληροφοριών που παρασχέθηκαν στην Επιτροπή από τον Ινδό παραγωγό, παρά το ότι είχε εκθέσει το εν λόγω επιχείρημα της αναιρεσείουσας στη σκέψη 150 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Κατά τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου ενέχουν σφάλματα ως προς την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφοι 10 και 11, καθώς και του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, τα οποία προβλέπουν την υποχρέωση των θεσμικών οργάνων της ΕΕ να διασφαλίζουν, σε περίπτωση όπως της αναιρεσείουσας, δίκαιη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής.

Κατά τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου ενέχουν νομικά σφάλματα και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών. Η μεθοδολογία που ακολούθησε η Επιτροπή για τον καθορισμό των συντελεστών που εφαρμόστηκαν επί της κανονικής αξίας των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα τύπου C που εμπορεύεται η αναιρεσείουσα, καθώς και ο προσδιορισμός της κανονικής αξίας των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα για γεώτρηση και εξόρυξη που εμπορεύεται η αναιρεσείουσα ήταν εσφαλμένος και δεν διασφάλισε δίκαιη κανονική αξία για εκείνη βάσει του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού, με αποτέλεσμα να προκύψουν εξαιρετικά διογκωμένα περιθώρια ντάμπινγκ για την αναιρεσείουσα. Οι εν λόγω διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου ουδόλως λαμβάνουν υπόψη την κρίση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του ΠΟΕ στην υπόθεση EC-Fasteners.

Κατά τον πέμπτο λόγο αναίρεσης, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα καθόσον περιέλαβε στις διαπιστώσεις του περί του αντικτύπου της υποτιμολόγησης των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξειδωτο χάλυβα της αναρροσειούσας στην ΕΕ τις τιμές των σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξειδωτο χάλυβα της αναρροσειούσας που χρησιμοποιήθηκαν κατά τις τελωνειακές διαδικασίες τελειοποίησης προς επανεξαγωγή.

- (¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/330 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξειδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, έπειτα από επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2018, L 63, σ. 15).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Ιταλία) στις 8 Ιανουαρίου 2021 — Sea Watch E.V. κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo

(Υπόθεση C-14/21)

(2021/C 98/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Sea Watch E.V.

Καθών: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo

Προδικαστικά ερωτήματα

- A) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2009/16/ΕΚ (¹) καλύπτει –και επομένως ο PSC [Port State Control, έλεγχος των πλοίων από το κράτος του λιμένα] δύναται επίσης να ασκείται έναντι αυτού– πλοίο το οποίο έχει ταξινομηθεί ως φορτηγό από τον νηογνώμονα του κράτους σημαίας, αλλά in concreto ασκεί αποκλειστικά και συστηματικά μη εμπορική δραστηριότητα, όπως η λεγόμενη δραστηριότητα SAR [search and rescue, στο εξής: έρευνα και διάσωση] [όπως ασκήθηκε από την SW (Sea Watch E.V.) και το SW4 (πλοίο Sea Watch 4) βάσει του Καταστατικού της];

Στην περίπτωση που (...) το Δικαστήριο κρίνει ότι (...) στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2009/16/ΕΚ εμπίπτουν επίσης πλοία [που δεν ασκούν in concreto εμπορική δραστηριότητα], πρέπει να γίνει δεκτό περαιτέρω ότι η οδηγία, ερμηνευόμενη υπό την έννοια αυτή, αποκλείει ρύθμιση όπως η εθνική ρύθμιση που προβλέπεται στο άρθρο 3 του [νομοθετικού διατάγματος] 53/2011, με την οποία μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 3 της οδηγίας 2009/16/ΕΚ, το οποίο, αντιθέτως, ρητώς στην παράγραφο 1 προσδιορίζει το πεδίο εφαρμογής του PSC, περιορίζοντάς το μόνο στα πλοία που χρησιμοποιούνται για εμπορικούς σκοπούς και αποκλείοντας όχι μόνο τα σκάφη αναψυχής, αλλά και τα φορτηγά πλοία που δεν ασκούν in concreto, και επομένως δεν χρησιμοποιούνται για εμπορική δραστηριότητα;

Τέλος, δύναται βασιμώς να θεωρηθεί ότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, στο μέτρο που καλύπτει και τα εμβατηγά πλοία, κατόπιν των τροποποιήσεων που επήλθαν το 2017, τα φορτηγά πλοία που ασκούν συστηματικά τις λεγόμενες δραστηριότητες Έρευνας και Διάσωσης προσώπων τα οποία βρίσκονται σε κίνδυνο στη θάλασσα, εξομοιώνοντας, κατά τον τρόπο αυτό, τη θαλάσσια μεταφορά προσώπων που διασώζονται στη θάλασσα επειδή διατρέχουν θανάσιμο κίνδυνο με τη μεταφορά επιβατών;

- B) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το γεγονός ότι το πλοίο μετέφερε αριθμό προσώπων πολύ μεγαλύτερο από τον αναγραφόμενο στο πιστοποιητικό εξοπλισμού ασφαλείας, έστω και κατά το πέρας της λεγόμενης δραστηριότητας Έρευνας και Διάσωσης ή, εν πάση περιπτώσει, ότι διαθέτει πιστοποιητικό εξοπλισμού ασφαλείας το οποίο αναφέρεται σε αριθμό προσώπων σαφώς μικρότερο από εκείνα που πράγματι μεταφέρθηκαν δύναται νομίμως να υπαχθεί στους προεξέχοντες παράγοντες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι μέρος ΙΙ 2Α, ή στους μη αναμενόμενους παράγοντες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι μέρος ΙΙ 2Β, όπως αναφέρει το άρθρο 11 της οδηγίας 2009/16/ΕΚ;